

'WIE NOOIT DE TOPPEN ZIET, ZIET ALLEEN DE DALEN'

"Ook na onze scheiding in 2008 bleef ik goed bevriend met Wim, mijn ex. In oktober 2011, toen hij de diagnose longkanker kreeg, zou ik net intern een andere baan krijgen. Die liet ik schieten om voor hem te zorgen. Wim, die volgens de artsen nog een jaar te leven had, gaf aan dat hij slechts van één ding spijt had: dat wij uit elkaar waren gegroeid. Hij wilde nog een keer met me trouwen. Toen zijn toestand rap verslechterde, werd in allerij een huwelijk in het ziekenhuis geregeld. We trouwden op donderdagmiddag. Twaalf uur later was Wim overleden. Ik leefde een mensevenen in drie weken tijd: werd mantelzorg, cancelde een nieuwe baan, trouwde en werd weduwe. Van een bruiloft meteen door naar een begrafenis. Ik zat met twee huizen en auto's die verkocht moesten worden. En dat in crisistijd. Het was emotioneel zeer zwaar. In 2014 heb ik een jaar ingelast voor mezelf. Ik ben gaan klimmen in de Himalaya: wie nooit de toppen ziet, ziet alleen de dalen. Het gaat nu goed met me. De periode die achter me ligt, heeft me sterker gemaakt. Het "overleven" zorgt ervoor dat je intens leeft. Ik zou het zo weer doen, hoe heftig het ook was. Die ervaring is nu een dierbaar stuk bagage, ik voel me een gezegend mens."